

talte til ham om at møde paa Valgdagen, og sagde, at han vel nok kunde faae en Dagløn; dog var han den Æneste, til hvem han sagde dette.

Lømrer Mathias Hansen: N. Petersen bragte ham Bladet — hvilket han ikke pleiede at faae — spurgte, om han vilde stemme, og, da intet bestemt Svar faldt, sagde, at, hvis han vilde have en Dagløn, kunde han godt faae den, og i det Samme tog han sin Pung op af Lommen; men Mathias Hansen sagde vredt, at han ikke tog Penge for at stemme.

Dampmøller Grønbaek: han har som Kasjerer for Grundlovsforeningen Dagen før Valgdagen udsendt N. Petersen med Bladet med Ordre at sige til Fattigfolk: at de, hvis de erklærede, at de ikke kunde undvære deres Dagløn, kunde inden visse Grændser faae Løn hos ham paa Valgdagen. Ligesom han hverken udtalte eller antydede, at denne Dagløn var betinget af, at der blev stemt paa Højres Kandidat, saaledes kan han godt gjøre, at der er betalt Dagløn til Folk, som stemte paa Venstres Kandidat. Han gav Ordre til at udbetale til Fattigfolk i Særljøbing Landsogn — fordi de vare fattige. Ordre har han faaet af Formanden Wiggers til at udbetale Dagløn for Valgdagen med 1 Kr.; han har kun udbetalt til 3, hvoraf de 2 stemte med Højre og 1 med Venstre.

Skolelærer Marquorsen i Nørbaek: kommen til Kundskab om, at Grundlovsforeningen udbetalte 1 Kr. til hver Vælger i Særljøbing Landsogn, som paa Grund af Fattigdom ikke kunde undvære Dagløn, bad han — efter Valgdagen — Grønbaek om 2 Kr. til tvende, som havde faaet Understøttelse af de Fattiges Kasse.

Det er disse tvende, som stemte til Venstre. (Fol. 46, 47 og 68).

8. Interpellationer. Der er Spørgsmaal om, hvorvidt Valgbestyrelsens Formand har under Valghandlingen forespurgt, om Nogen vilde interpellere Kandidaterne. En saadan Forespørgsel af Formanden er ikke udtrykkelig paabudt i Valgloven, men ligesom den pleier at ske ved Valgene, saaledes skal den ogsaa være Sædvane i Særljøbing. — Mølleier Mads Møller og Parcelist S. Reinhold bevære sig over, at de ikke fik deres Forsæt med Interpellationen opfyldt, fordi de ikke hørte Formanden opfordre dertil. (Fol. 69 og 70).

3 Vælgere have beediget, at de have hørt Formanden opfordre til Interpellation.

Efter Forhørets Slutning er der indkommet til Alberti Erklæringer fra 42 Vælgere, at der ikke er filllet saadan Opfordring.

Valgbestyrelsens Formand, o: Forhørsdommeren, har ikke erklæret sig om dette Punkt.

At der har været et overordentligt stærkt og ufødværligt Valgtryk — en formelig Valgpresning — for Stürup, er utvivlsomt af disse Data. Vel faar denne Presning et vist ustyldigt Anstrøg derved, at „Kandidaten nævnes ikke“. Men denne Navngivelse behøvedes heller ikke; thi uden at tale om, at der var mange Midler til at sætte Vælgerne i Kundskab om Højres Kandidat, saa oplyste det nævnte „Medlemsblad“, hvis Udgave for 28de December 1878 blev udspreidt i Valgkredsen, fuldstændig, hvem Højres Kandidat var. Forvalteren, Skovvideren osv. kunde altsaa meget vel være saa forsigtige at gemme „Navnet“ og endda vide sig sikre paa Virkningen. — Var det en anbefalende Omstændighed for Grev Holstein-Solteinsborg under Forhandlingerne om det skjelstørste Valg, at han — Sjøndt største Godsbesidder i Sørs 4de Kreds — ikke havde den mindste Antæ imod sig for Valgtryk paa sit Gods, saa maa det falde som en stor Antæ imod det særljøbingste Valg, at der paa et af Lehnene i Maribo Amts 3die Valgkreds, er af de forskellige Bestillingsmænd, ja udtrykkelig efter Besidderen, Baron Rosenørn-Lehns Paalæg, øvet et gennemgaaende Valgtryk, der endog er sat i Forbindelse med rundelige Pengeuddelinger. Da denne Lehnsbesidder er Udenrigsminister, faar det store Valgtryk paa Baroniet Guldborgland et saadant Særpræg, at Stürups Kandidatur bliver en officiel, maagste mere end nogen anden Kandidatur ved hele Valget. Spørgsmaalet var: om Udenrigsministerens — og dermed Regjeringens — Kandidat skulde falde. Den Maade, hvorpaa denne Kandidatur anbefales i det nævnte „Medlemsblad“ — der siger, at, „der er den store Forskjel paa Chr. Pedersen og Stürup, at Stürup ikke vil være med til at fortsætte den ødelæggende Kamp, der gaar ud paa at indskrænke Kongens og Landstingets Ret og medfører Fare for Tabet af vor Frihed“ — stempler Stürups Kandidatur endvidere som officiel, medens Modparten sættes i Klasse med Grundlovsbrydere. — Det skal erindres, at Pedersen blev valgt ved Kaaring, og at den navnlig Afstemning desuagtet gav Stürup et Dørtal af 198 Stemmer. Der kommer Frugten af Valgpresningen frem, thi paa Grund af Byen Særljøbing's ringe Vælgerantal, er det ganske uantageligt, at Dørtallet skulde hidvære fra Vælgere, som vare udeblevne ved Kaaringen. — Under Hensyn til de saaledes foreliggende Forhold og under den Opfattelse, at slige Valgpresninger ere i og for sig uværdiske og uforænelige med den almindelige Valgret — saalænge denne er Danmarks grundlovs mæssige Valgmaade — foreslaar jeg Folkethinget at negte Konsul Stürups Valgs Godkjendelse.